

N:o 57.

Ank. till Riksd. kansli den 24 april 1893, kl. 3 e. m.

Lagutskottets memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut i fråga om utskottets hemställan i dess utlåtande n:o 30 öfver väckt motion om ändrad lagstiftning rörande oäkta barns arfsrätt.

I utlåtande n:r 30, i anledning af väckt motion om ändrad lagstiftning rörande oäkta barns arfsrätt, hemställde lagutskottet, att Riksdagen måtte i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af gällande bestämmelser rörande oäkta barns arfsrätt, att oäkta barn, som icke är afladt under moderns äktenskap eller i förbudna led, berättigas att lika med äkta barn taga arf efter moder.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva kamrarne stannat i skiljaktiga beslut rörande denna hemställan, i det att *Första Kammar*en för sin del beslutat att, i enlighet med en vid utskottets utlåtande fogad reservation, i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af gällande bestämmelser rörande oäkta barns arfsrätt, att oäkta barn, som icke är afladt under moderns äktenskap eller i förbudna led, berättigas att, derest modern låtit såsom sitt barn anteckna det i kyrkoboken för den församling, i hvilken hon då var kyrkoskrifven, lika med äkta barn taga arf efter sin moder, hvaremot *Andra Kammar*en bifallit utskottets berörda hemställan oförändrad.

Bih. till Riksd. Prot. 1893. 7 Saml. 26 Häft. (N:o 57.)

Kamrarne hafva sålunda väl enats derom, att oäkta barn, som icke är afladt under moderns äktenskap eller i förbudna led, bör vara berättigadt att lika med äkta barn taga arf efter moder, men under det Första Kammaren i sådant afseende fordrat bibehållandet af det vilkor, som för närvarande finnes stadgadt för oäkta barns rätt i allmänhet att taga arf efter moder, nemligen att modern skall hafva låtit såsom sitt barn anteckna det i kyrkoboken för den församling, i hvilken hon då var kyrkoskrifven, har Andra Kammaren funnit sådant vilkor icke böra uppställas.

Jemlikt 63 § riksdagsordningen åligger det utskottet att söka sammanjemka de skiljaktiga beslut, hvori kamrarne sålunda stannat; och får utskottet, som anser kamrarnes beslut icke kunna lämpligen på annat sätt sammanjemkas, än att Andra Kammaren biträder det af Första Kammaren i ämnet fattade beslut, i ändamål af sammanjemkning följaktligen hemställa,

att kamrarne, Andra Kammaren, med frånträdande af sitt beslut i hvad det skiljer sig från det af Första Kammaren fattade, måtte besluta, att Riksdagen i skrifvelse anhåller, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af gällande bestämmelser rörande oäkta barns arfsrätt, att oäkta barn, som icke är afladt under moderns äktenskap eller i förbudna led, berättigas att, derest modern låtit såsom sitt barn anteckna det i kyrkoboken för den församling, i hvilken hon då var kyrkoskrifven, lika med äkta barn taga arf efter sin moder.

Stockholm den 24 april 1893.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.

Reservation:

af herrar *Lilienberg, Erickson, J. Anderson, Näslund, Wester, F. Andersson, P. G. Petersson* och *Bruzelius*, hvilka ansett, att utskottet bort i ändamål af sammanjemkning hemställa,

att kamrarne, med frånträdande af sina beslut, måtte i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af gällande bestämmelser rörande oäkta barns arfsrätt, att oäkta barn, som icke är afladt under moderns äktenskap eller i förbudna led, berättigas att, derest modern låtit såsom sitt barn anteckna det i kyrkoboken för den församling, i hvilken hon då var kyrkoskrifven, eller modern eljest bevisligen erkänt barnet såsom sitt, lika med äkta barn taga arf efter moder.
